

[Udenrigsministeren.]

Den britiske ambassadør har i en note af 6. oktober d. å. i sin regerings navn udtrykt håb om, at den danske regering vil være rede til at forelænge overenskomsten udover den 15. maj 1949. Efter overenskomstens indhold skal der inden den 15. november træffes ny aftale, såfremt det måtte anses for ønskeligt, at danske tropper fortsat deltager i Tysklands besættelse efter 2-års periodens udløb. Da dette tidspunkt, den 15. november, er nært forestående, og da det vil være ønskeligt at have noget mere tid til de fornødne overvejelser i en situation, der er forskellig fra den, i hvilken vi afsluttede overenskomsten af 22. april 1947, har jeg under mit seneste ophold i London aftalt med den britiske regering, at denne forhandlingsfrist forlænges med en måned til den 15. december.

En efter vore forhold så stor styrke som 4 000 mand, der udgør en meget væsentlig del af det uddannede mandskab, kan det i længden volde visse vanskeligheder og bekymringer at unddrage de styrker, der er til rådighed i Danmark selv, ganske bortset fra merudgiften derved. Det har heller ikke været forudsætningen, at en dansk brigade i en længere årrække skulle afgives til den britiske zone.

Under de forestående forhandlinger med den britiske regering vil der blive lejlighed til at gøre vore synspunkter gældende, hvilket vi vil gøre i tillid til at finde forståelse for dem og i håb om at nå frem til en tilfredsstillende ordning.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen mente ikke, at det gavner vort land — jeg beder om tilladelse til et kort citat af det ærede medlems tale og nogle enkelte andre siden —

„at regeringen undlader på De Forenede Nationers møder at støtte de forslag, der fremkommer om nedrustning, forbud mod atombomben og lignende foranstaltninger, der kan tjene fredens sag“.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem. En sådan holdning ville ikke være gavnlige. Men denne holdning er heller ikke regeringens.

De på plenarforsamlingen i Paris fremsatte resolutionsforslag om nedrustning og forbud mod atomvåben har været behandlet i et underudvalg, i hvilket Danmark ikke har sæde, og dette udvalgs rapport er først blevet omdelt i fredags, altså samme dag som det ærede medlem fremsatte sine udtalelser. Den danske delagation har således ikke haft lejlighed til at deltage i nogen afstemning om spørgsmålet.

Delegationen har i fuld overensstemmelse med de tre andre nordiske delegationer besluttet at stemme for et fransk-belgisk resolutionsforslag, der udtaler ønsket om en almindelig indskrænkning af rustningerne for at spare folkene for de overvældende rustningsbyrder og for en ny krig. Forslaget fastslår dernæst, at den første betingelse for en virkelig indskrænkning af rustningerne mangler, så længe man ikke har autentiske oplysninger om hver enkelt stats rustningsudgifter og rustningsomfang, og så længe der ikke er en virkelig kontrol hermed. Det fremhæves, at kontrollen med atomvåbnet og dets afskaffelse er et nødvendigt led i indskrænkningen af rustningerne.

Dette resolutionsforslag konkluderer i en opfordring til nedrustningskommissionen om at udarbejde forslag, der forpligter de enkelte stater til at give fuldstændige oplysninger om deres rustninger til et kontrolorgan, som skal have virkelig myndighed til at kontrolere oplysningerne og til at offentliggøre dem. Det henstilles i forslaget, at sikkerhedsrådet afgiver beretning senest til næste plenarforsamling om de opnåede resultater, og alle medlemsstater opfordres til at samarbejde af al deres evne for at nå det tilsigtede mål.

For det tilfælde, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen også har tænkt på de resolutioner angående atomenergikommissionens arbejde, som har været forelagt plenarforsamlingen, vil jeg gerne tilføje, at plenarforsamlingens første kommission den 20. oktober behandlede et af Canada og et af Sovjetunionen fremsat forslag til resolution om energikommissionens arbejde.

Den danske delegation stemte i lighed med de øvrige nordiske landes delegationer for det canadiske forslag, der blev vedtaget med 41 stemmer mod 6. Den således vedtagne resolution går ud på at godkende det grundlag, som atomenergikommissionen har opstillet som nødvendigt for at skabe en effektiv kontrol med atomenergien med henblik på at sikre, at den ikke bruges til rustninger, men kun til fredelige formål. Resolutionen udtrykker bekymring over, at arbejdet i atomenergikommissionen er gået i stå, og beklager, at enighed ikke har kunnet opnås. Endvidere opfordres de permanente medlemmer af atomenergikommissionen til i fællesskab at undersøge, om der kan skabes enighed om en virkelig effektiv international kontrol, og atomenergikommissionen opfordres til at genoptage sit arbejde og søge at finde frem til praktiske forslag.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft